

תקנים

חוק התקנים, תשי"ג-1953

רבדים בחקיקה

תוכן ענינים

3	Go	פירושים	סעיף 1
3	Go	מכון התקנים תאגיד וגוף מבוקר	סעיף 2
3	Go	מטרות המכון	סעיף 2א
3	Go	מוסדות המכון	סעיף 3
4	Go	תקנון המכון	סעיף 4
4	Go	הממונה על התקינה	סעיף 5
4	Go	תקן	סעיף 6
4	Go	כללים לעיבוד תקנים	סעיף 7
5	Go	תקן זמני	סעיף 7א
5	Go	תקן רשמי חוק תשי"ח 1957	סעיף 8
5	Go	חובת שמירה על תקן רשמי	סעיף 9
6	Go	ללא כותרת	סעיף 9א
6	Go	הבטחת השמירה על תקן רשמי חוק תשי"ח 1957	סעיף 10
6	Go	תו תקן	סעיף 11
7	Go	הסכמים עם מוסדות חוץ	סעיף 11א
7	Go	תעודת בדיקה בדבר התאמה לתקן	סעיף 12
7	Go	בדיקת מצרכים חוק תשי"ח 1957	סעיף 12א
7	Go	סימן השגחה	סעיף 12ב
7	Go	קבלת שכר	סעיף 12ג
7	Go	איסורים	סעיף 13
8	Go	הגבלה ברישום סימני מסחר חוק תשי"ח 1957	סעיף 14
8	Go	דין מצרך מתוצרת חוץ או המיועד ליצוא	סעיף 15
8	Go	פטור	סעיף 16
8	Go	עונשים	סעיף 17
8	Go	עבירות ועונשין	סעיף 17א
9	Go	אחריות נושא משרה בתאגיד	סעיף 17ב
9	Go	צו מינהלי	סעיף 17ג
9	Go	צו זמני	סעיף 17ד
10	Go	התחייבות	סעיף 17ה
10	Go	תוצאות הפרת ההתחייבות	סעיף 17ו
10	Go	הוראות חוק אחר	סעיף 18
10	Go	דין המדינה	סעיף 19
10	Go	דין המכון כדין המדינה	סעיף 20
10	Go	דין עובדי המכון	סעיף 21
10	Go	מצרכים המיועדים לצבא	סעיף 22

חוק התקנים, תשי"ג-1953

נוסח מלא ומעודכן

10	Go	העברת סמכויות	סעיף 23
10	Go	הוראות מעבר	סעיף 24
11	Go	ביצוע ותקנות	סעיף 25

תקנים

חוק התקנים, תשי"ג-1953*

1. בחוק זה – פירושו "מצרך" פירושו – מטלטלים וכן כל מבנה או מיתקן, אפילו הם מחוברים למקרקעים, להוציא רפואות;
- "מפרט" – תיאור תכונותיו של מצרך, ובכלל זה פרטים אלה כולם או מקצתם: ייעודו, פעולתו, מטרתו, תהליך ייצורו, התקנתו, הפעלתו, דרכי השימוש בו, איכותו ודרכי הבטחתה, כמותו וממדיו ודרכי מדידתם, הדרכים לבדיקתו, להחסנתו, לתחזוקתו ולהעברתו ממקום למקום, מקורו, כינויו, סימונו, אריזתו ושאר תכונות של מצרך ושל חלקיו וחמריו שידרוש אותן המכון;
- "מכירה" לרבות גרם מכירה, החזקה לשם מכירה, חליפין או השכרה; החזקה לשם מכירה תיחשב גם כל החזקת מצרך במקום העסק או במקום אחר, בכמות ובנסיבות שאינן שכיחות בשימוש לצורך עצמי, זולת אם יוכיח המחזיק כי אין הוא מחזיקו לשם מכירה;
- "חוק זה" לרבות התקנות שהותקנו והצווים או האכרזות שניתנו לפיו;
- "השר" – שר התעשייה והמסחר.
2. מכון התקנים הישראלי (בחוק זה – המכון) הוא תאגיד אשר לכל זכות וחובה ופעולה משפטית ועומד לבקרתו של מבקר המדינה.
- 2א. מטרת המכון היא תקינה והבטחת רמה נאותה של טיב המצרכים, אם בקביעת תקנים ואם בדרך אחרת, ורשאי הוא, בין השאר, לערוך מחקרים, סקרים ובדיקות של חמרים, מוצרים ומיתקנים, לאשר מפרטים וכללים טכניים ולעודד את השימוש בהם, ולקיים השגחה על ייצור מצרכים בהתאם לכללים שקבע וכן לעסוק באיסוף מידע, מיונו והפצתו.
3. ואלה מוסדות המכון:
- (1) ראש המכון ושני סגניו;
 - (2) הוועד הפועל;
 - (3) המועצה הכללית.

פירושים

(תיקון מס' 2)
תשל"א-1970

(תיקון מס' 1)
תשי"ח-1957

(תיקון מס' 4)
תשנ"ח-1998

מכון התקנים
תאגיד וגוף מבוקר
(תיקון מס' 2)
תשל"א-1970

מטרות המכון
(תיקון מס' 2)
תשל"א-1970

(תיקון מס' 3)
תשל"ט-1978

מוסדות המכון

* פורסם ס"ח תשי"ג מס' 116 מיום 29.1.1953 עמ' 30 (ה"ח תשי"ב מס' 103 עמ' 110). ת"ט ס"ח תשכ"ו מס' 478 מיום 29.6.1966 עמ' 47.

חוקן ס"ח תשי"ח מס' 236 מיום 29.11.1957 עמ' 2 (ה"ח תשי"ז מס' 307 עמ' 238) – תיקון מס' 1.

ס"ח תשל"א מס' 611 מיום 30.12.1970 עמ' 22 (ה"ח תשל"א מס' 878 עמ' 113) – תיקון מס' 2.

ס"ח תשל"ט מס' 922 מיום 18.1.1979 עמ' 34 (ה"ח תשל"ט מס' 1372 עמ' 18) – תיקון מס' 3.

ס"ח תשנ"ח מס' 1645 מיום 15.1.1998 עמ' 52 (ה"ח תשנ"ח מס' 2650 עמ' 20) – תיקון מס' 4 בסעיף 3 לחוק להגברת הצמיחה והתעסוקה ולהשגת יעדי התקציב לשנת הכספים 1998 (תיקוני חקיקה), תשנ"ח-1998; תחילתו ביום 1.1.1998.

ס"ח תש"ס מס' 1724 מיום 10.1.2000 עמ' 99 (ה"ח תש"ס מס' 2824 עמ' 68) – תיקון מס' 5 בסעיף 30 לחוק ההסדרים במשק מדינת ישראל (תיקוני חקיקה להשגת יעדי התקציב והמדיניות הכלכלית לשנת התקציב 2000), תש"ס-2000; תחילתו ביום 1.1.2000.

ס"ח תשס"ג מס' 1892 מיום 1.6.2003 עמ' 414 (ה"ח הממשלה תשס"ג מס' 25 עמ' 262) – תיקון מס' 6 בסעיף 29 לחוק התכנית להבראת כלכלת ישראל (תיקוני חקיקה להשגת יעדי התקציב והמדיניות הכלכלית לשנות הכספים 2003 ו-2004), תשס"ג-2003; תחילתו ביום 1.6.2003.

ס"ח תשס"ה מס' 2018 מיום 1.8.2005 עמ' 722 (ה"ח תשס"ב מס' 3074 עמ' 232) – תיקון מס' 7.

ס"ח תשס"ח מס' 2146 מיום 6.4.2008 עמ' 430 (ה"ח הממשלה תשס"ח מס' 335 עמ' 16, 170) – תיקון מס' 8.

4. (א) הועד הפועל של המכון, באישור המועצה הכללית, יתקין, תוך שנה אחת מיום תחילת תקפו של חוק זה, תקנון לפעולות המכון (להלן – התקנון), שיהיה למכון היסוד היחיד לשימוש בסמכויותיו לפי חוק זה, והוא רשאי, באישור כאמור, להכניס בו שינויים ותיקונים.

תקנון המכון

(1א) השר, לאחר התייעצות עם ראש המכון, רשאי להציע לוועד הפועל של המכון שינויים ותיקונים בתקנון שהותקן כאמור בסעיף קטן (א); על שינויים ותיקונים שהציע השר יחולו הוראות אותו סעיף קטן.

(תיקון מס' 8)
תשס"ח-2008

(ב) בתקנון ייקבעו –

- (1) סמכויותיהם של מוסדות המכון;
- (2) הרכבה של המועצה הכללית וסדרי כינוסה;
- (3) הרכב הועד הפועל, אופן בחירתו ותקופת כהונתו, ובלבד שיהיו בין חבריו שלושה חברים שנתמנו על ידי הממשלה והודעה על מינוים פורסמה ברשומות;
- (4) תנאי החברות במכון, זכויותיהם וחובותיהם של החברים לסוגיהם, סדרי קבלת חברים והדרכים להפסקת החברות;
- (5) סמכויותיו של הממונה על התקינה במכון;
- (6) דרכי המכון בביצוע סמכויותיו;
- (7) כל ענין אחר הבא להסדיר פעולתו של המכון, ששר המסחר והתעשייה הורה לקבעו בתקנון.

(ג) התקנון, וכל שינוי או תיקון בו, טעונים אישור של שר המסחר והתעשייה ופורסמו ברשומות.

(ד) לא התקין הועד הפועל את התקנון תוך התקופה המפורשת בסעיף קטן (א), יתקינו שר המסחר והתעשייה, ודינו יהיה לכל דבר כאילו הותקן כאמור בסעיף קטן (א).

5. שר המסחר והתעשייה ימנה את הממונה על התקינה (להלן – הממונה), במינוי שהודעה עליו פורסמה ברשומות.

הממונה על התקינה

6. (א) המכון, והוא בלבד, רשאי לקבוע מיפרט, או כללים טכניים של תהליך עבודה, לרבות הגדרות טכניות כתקן ישראלי (להלן – תקן); המכון יפרסם כל תקן בדרך הנראית לו.

תקן
(תיקון מס' 2)
תשל"א-1970

(ב) הודעה על קביעת תקן תפורסם ברשומות.

(תיקון מס' 2)
תשל"א-1970

7. (א) המכון לא יקבע תקן, אלא אם עובד בהתאם לכללים שנקבעו על ידי המכון, באישור שר המסחר והתעשייה ופורסמו ברשומות; הכללים יכילו הוראות בדבר השתתפותם של רשויות המדינה ושל נציגי היצרנים והצרכנים, המעוניינים בתקן מסויים, בעיבוד של אותו תקן.

כללים לעיבוד תקנים
(תיקון מס' 5)
תש"ס-2000

(ב) (1) בקביעת תקן, יאמץ המכון, ככלל, תקינה בין-לאומית אשר נהגת בקרב המדינות המפותחות; בקביעת תקן כאמור יובא בחשבון אופי הסחר בין ישראל למדינות העולם;

(תיקון מס' 5)
תש"ס-2000

(2) כאשר קיימים תקנים שונים במדינות המפותחות, רשאי המכון לקבוע תקנים חלופיים, ובלבד שכל תקן שיקבע כאמור יתבסס במלואו על תקן בין-לאומי קיים;

(3) בנסיבות מיוחדות, כאשר יש הכרח לעשות כן בשל קיומם של תנאים ייחודיים למדינת ישראל, רשאי המכון לשנות תנאים מסוימים הקבועים בתקינה בין-לאומית כאמור בפסקאות (1) ו-(2), תוך פירוט הנימוקים לכך בדברי הסבר אשר יצורפו לתקן.

(ג) על אף הוראות סעיפים קטנים (א) ו-(ב), לא ייקבע כל תקן בנושא הנוגע לחוק האזנת סתר, התשל"ט-1979, לסעיף 13(ב) (2) לחוק התקשורת (בזק ושידורים), התשמ"ב-1982 (להלן – חוק התקשורת), או לסעיף 11 לחוק שירות הביטחון הכללי, התשס"ב-2002, בלא קבלת הסכמת כוחות הביטחון כהגדרתם בסעיף 13 לחוק התקשורת.

(תיקון מס' 6)
תשס"ג-2003

(ד) השר, לאחר התייעצות עם ראש המכון, רשאי להציע למכון שינויים ותיקונים בכללים שנקבעו לפי סעיף קטן (א), בכל הנוגע להשתתפותם של נציגי היצרנים והצרכנים כאמור באותו סעיף קטן; על שינויים ותיקונים שהציע השר יחולו הוראות הסעיף הקטן האמור לעניין קביעת כללים.

(תיקון מס' 8)
תשס"ח-2008

תקן זמני
(תיקון מס' 2)
תשל"א-1970

7. א. (א) המכון רשאי לקבוע תקן שלא עובד בהתאם לסעיף 7 (להלן – תקן זמני), ובלבד שעובד לפי כללים שקבע לכך המכון, בהסכמת שר המסחר והתעשייה ובאישור ועדת הכלכלה של הכנסת; הכללים יפורסמו ברשומות.

(ב) קבע המכון תקן כאמור בסעיף קטן (א), יתחיל מיד בהליכים לעיבוד התקן בהתאם לסעיף 7.

(ג) תקן זמני יפקע ביום שצויין לכך בהודעה ברשומות על קביעתו, ולא יאוחר מתום 36 חדשים לאחר פרסום אותה הודעה; תקן שפקע כאמור, לא ייקבע עוד כתקן לפי סעיף קטן (א).

(ד) משפקע תקפו של תקן זמני, תפורסם הודעה על כך ברשומות.

(ה) זולת אם נאמר אחרת בחוק זה, יחולו על תקן זמני כל הוראות החוק החלות על תקן.

8. (א) השר רשאי, לאחר התייעצות עם נציגי היצרנים והצרכנים, להכריז בהכרזה שפורסמה ברשומות על תקן מסוים, כולו או חלקו, כעל תקן ישראלי רשמי (להלן – תקן רשמי), אם נוכח כי הדבר דרוש להשגת אחת המטרות האלה:

תקן רשמי
(תיקון מס' 1)
תשי"ח-1957
(תיקון מס' 4)
תשנ"ח-1998

(1) שמירה על בריאות הציבור;

(2) שמירה על בטיחות הציבור;

(3) הגנה על איכות הסביבה;

(4) הספקת מידע, כאשר לא קיים מידע או מנגנון חלופי העשוי להקנות הגנה לצרכן; תקן שיוכרז לפי פסקה זו, לרבות הוראה בו, יהיה תקן להספקת מידע בלבד;

(5) הבטחת תאימות או חלופיות של מוצרים;

(6) מניעת נזק כלכלי משמעותי העלול להיגרם לצרכן כתוצאה משימוש במערכות, בחומרים או במוצרים המשמשים בבניה (להלן – חומרי בניה), הגלויים לעין, וכן מניעת נזק כלכלי העלול להיגרם לצרכן כתוצאה משימוש בחומרי בניה שאינם גלויים לעין.

(אא) תקן שיש במיפרטו תיאור כינויו או אריזתו של מצרך והוכרז כתקן רשמי, רואים את התקן הרשמי כאילו מיפרטו אינו כולל תיאורים אלה אלא אם הודיע שר המסחר והתעשייה באכרזה שהתקן הרשמי הוכרז לשם הגנת הצרכן.

(ב) בכל אכרזה לפי סעיף קטן (א) יצויינו המקום, או המקומות, להפקדת התקן שהכריזו עליו כאמור, וכל אדם יהיה זכאי ללא כל תשלום לעיין בו כאמור.

(ג) תקפה של אכרזה לפי סעיף קטן (א) הוא מתום ששים יום מיום פרסומה ברשומות או ממועד מאוחר יותר ששר המסחר והתעשייה קבע באכרזה, בדרך כלל או לגבי כל איסור ואיסור שבסעיפים 9 ו-9א.

(ד) היה מצרך מסוים מן הסוג שמהותו, או תהליך ייצורו, מסורים בחוק לסמכותה של רשות מסוימת, לא יכריז שר המסחר והתעשייה¹ אכרזה לפי סעיף קטן (א) לגבי אותו מצרך, אלא בהסכמת השר הממונה על ביצוע אותו חוק; אולם משהסכים אותו שר לאכרזה, יחולו הוראותיה על אף כל הוראה שניתנה על ידי אותה רשות.

(ה) הוכרז תקן כתקן רשמי, יהיו ביטול התקן, החלפתו בתקן אחר או שינוי טעונים אישור בכתב של שר התעשייה, המסחר והתיירות ופרסום אכרזה על כך ברשומות; תקן מחליף או מתוקן כאמור יהיה התקן הרשמי.

(תיקון מס' 3)
תשל"ט-1979

(ו) תקנים או חלקים מתקנים שההכרזה עליהם כתקנים רשמיים פורסמה ברשומות לפני יום ב' בטבת תשנ"ח (31 בדצמבר 1997), ושהעילה להכרזתם אינה עולה בקנה אחד עם המטרות שנקבעו בסעיף קטן (א), הכרזתם כתקנים רשמיים תמשיך לעמוד בתוקפה עד יום י"א בחשון תשנ"ט (31 באוקטובר 1998); הממונה יפרסם ברשומות את רשימת התקנים או ההוראות שבהם, אשר תוקף הכרזתם פקע, לפי הוראות סעיף קטן זה, ביום י"ב בחשון תשנ"ט (1 בנובמבר 1998).

(תיקון מס' 4)
תשנ"ח-1998

9. (א) לא ייצר אדם מצרך, שמיפרט שלו נקבע כתקן רשמי, ולא ימכרנו, ולא ייבאו ולא

חובת שמירה על תקן
רשמי
(תיקון מס' 3)
תשל"ט-1979

¹ שר המסחר והתעשייה העביר את סמכויותיו לממונה על התקנים בי"פ תשי"ג מיום 5.3.1953 עמ' 719.

ייצאו, ולא ישתמש בו בכל עבודה שהיא, ולא יבצע עבודה שהכללים הטכניים של תהליכה נקבעו כתקן רשמי, אלא אם התאימו המצרך או תהליך העבודה לדרישות התקן הרשמי, או אם נקבעה הוראה אחרת באכרזה שבה הוכרו התקן כתקן רשמי.

(א1) נקבעו בתקן רשמי הוראות תחזוקה, התקנה או הפעלה של מצרך, יבוצעו הפעולות שנקבעו כאמור על ידי מי שחויב בכך בתקן הרשמי, בהתאם לדרישות התקן הרשמי.

(תיקון מס' 7)
תשס"ה-2005

(ב) בנוסף לאמור בסעיף קטן (א), רשאי שר התעשייה, המסחר והתיירות לקבוע בצו כי לא יעשה אדם במצרך שמיפרט שלו נקבע כתקן רשמי את אחד המעשים המנויים בסעיף קטן (א), אלא אם ניתן לו היתר מאת המכון לסמנו בתו תקן וסימנו בהתאם לתנאי ההיתר; המכון רשאי לבטל היתר כזה לגבי מצרך שניתן עליו היתר ולא יוצר לפי דרישות התקן.

(תיקון מס' 3)
תשל"ט-1979

(ג) תחילתו של צו לפי סעיף קטן (ב) תהא ששים יום אחרי פרסומו ברשומות או במועד מאוחר יותר שקבע השר.

(תיקון מס' 3)
תשל"ט-1979

9. א. (בוטל).

(תיקון מס' 7)
תשס"ה-2005

10. (א) הממונה רשאי בכל עת מתקבלת על הדעת לערוך בקורת על מנת לבדוק אם ממלאים אחרי הוראות חוק זה.

הבטחת השמירה על
תקן רשמי
(תיקון מס' 1)
תשי"ח-1957

(ב) בעריכת בקורת לפי סעיף קטן (א) רשאי הממונה, וכל אדם שהוסמך לכך על ידי הממונה –

(1) להיכנס בכל עת המתקבלת על הדעת, לכל מקום שיש לו יסוד להניח שמייצרים בו או מחזיקים בו מצרך שמיפרטו נקבע כתקן רשמי או שמבצעים בו או ביצעו בו עבודה שהכללים הטכניים של תהליכה נקבעו כתקן רשמי, ולבדוק כל מצרך או תהליך עבודה וכל דבר הנמצא באותו מקום, וליטול דוגמה מכל מצרך לשם בדיקה, אולם אין להיכנס למקום המשמש למגורים בלבד אלא על פי צו חיפוש מאת בית משפט מוסמך; הוראות הסעיפים 19-23 לפקודת הפרוצידורה הפלילית (מאסר וחיפושים), יחולו בשינויים המחוייבים על חיפוש לפי פסקה זו;

(תיקון מס' 1)
תשי"ח-1957

(2) להורות כי דוגמה שבחר, ולא ניטלה לבדיקה, תישמר במקום הימצאה, בדרך שקבע, לתקופה שיקבע ושלא תעלה על חדשיים מיום בחירתה;

(תיקון מס' 1)
תשי"ח-1957

(3) לתפוס ולעכב כל דבר שיש לו יסוד להניח שנעברה בו עבירה על הוראות חוק זה ולהחזיקו עד שבית משפט מוסמך יחליט מה ייעשה בו, או להורות שהדבר יישאר במקום שבו נמצא בזמן הבקורת עד שבית משפט מוסמך יחליט מה ייעשה בו, אלא שאם לא הוגשה תביעה לבית המשפט תוך שני חדשים מתאריך התפיסה, העיכוב או מתן ההוראה, יוחזר הדבר או תבטל ההוראה;

(תיקון מס' 1)
תשי"ח-1957

(4) המחזיק דבר שנתפס לפי פסקה (3) יטפל בו כדרך בעלים; לא טיפל בו כך והדבר נשמד או ניזוק ישולמו לבעליו פיצויים מאוצר המדינה;

(תיקון מס' 1)
תשי"ח-1957

(5) להשתמש בכל הסמכויות הנתונות בסעיף 2 לפקודת הפרוצידורה הפלילית (עדות) לקצין משטרה בדרגת מפקח, וסעיפים 3 ו-4 לפקודה האמורה יחולו על כל הודעה שהוא רשם תוך שימוש בסמכויות אלה.

(תיקון מס' 1)
תשי"ח-1957

(ג) כל אדם אחראי הנוגע בדבר חייב, ככל שיידרש לכך על ידי הממונה, למסור לו ולמי שהוסמך על ידיו ידיעות ומסמכים, שלדעת הממונה יש בהם כדי להקל את ביצועו של חוק זה, לרבות תעודת בדיקה לפי סעיף 12, אולם לא יידרש אדם למסור ידיעות או מסמכים העלולים לגלגל עליו אשמה פלילית.

(ד) כל אדם המבצע עבודת בניה או התקנה (אינסטלציה), הטעונה קבלת היתר או אישור, בתוקף חוק או מכוח אחר, מאת מוסד ממשלתי או מוסד של רשות מקומית, או מאת בעל זכיון מטעם המדינה שאושר לצורך סעיף זה על ידי הממונה, ישיג ויציג לפניו, ככל שיידרש על ידיהם, תעודת בדיקה כמתואר בסעיף 12, שתעיד על התאמת המצרכים, שבהם הוא משתמש או השתמש בביצוע העבודה, לדרישות תקן רשמי; אולם לא יידרש אדם להציג תעודת בדיקה לגבי מצרך שיש עליו תו תקן כאמור בסעיף 11. בסעיף קטן זה "המבצע עבודה" לרבות אדם אשר העבודה מבוצעת על פי פקודתו.

(תיקון מס' 1)
תשי"ח-1957

11. (א) שר המסחר והתעשייה יקבע בצו שפורסם ברשומות, סימנים לאישור התאמתו של

תו תקן

- מצרך לתקן או לתקן רשמי; לכל סימן כזה ייקרא "תו תקן".
- (ב) כל המייצר מצרך המתאים לדרישות תקן או תקן רשמי, הכל לפי המקרה, רשאי, לפי היתר מאת המכון, לסמן את המצרך בתו תקן; המכון רשאי בכל עת לבטל היתר כזה.
- (ג) לא יסמן אדם כל חומר וכל מוצר בתו תקן אלא בתוקף היתר שניתן כאמור בסעיף קטן (ב), או לפי צו על פי סעיף 9(ב).
- (ד) דרכי קביעתו של תו תקן והשימוש בו יסודרו בתקנות.
- 11 א. המכון רשאי, באישור שר התעשייה, המסחר והתיירות, להתקשר בהסכמים עם מוסדות שמחוץ לישראל, לשם הסדרת סימונם בתו תקן של מצרכים המתאימים לדרישות התקן, המיוצרים באותה ארץ ומיובאים לישראל.
- 12 (א) המכון וכל מי שאושר לענין זה בכתב על ידי הממונה, (להלן – מעבדה מאושרת) רשאים לבדוק את מידת התאמתו של מצרך לתקן, או לתקן רשמי, ולתת תעודת בדיקה על כך.
- (ב) תעודת בדיקה שניתנה כאמור בסעיף קטן (א) ונחתמה בידי מנהל מעבדה מאושרת או בידי מי שהוא הסמיך לכך, תשמש ראיה לתכנה כל עוד לא הוכח היפוכו של דבר.
- (ג) מקום שלענין חיקוק נדרשת ראיה כי נתמלאו תנאי תקן, לא תתקבל כראיה תעודה אלא אם ניתנה בידי מעבדה מאושרת.
- 12 א. מצרכים שמיפרטים שלהם נקבעו בתקן רשמי, רשאי המכון, באישור שר המסחר והתעשייה, לקבוע הוראות בדבר חובת בדיקתם, להבטחת התאמתם של המצרכים לתקן הרשמי וכללים לבדיקתם.
- 12 ב. (א) מצרך שמיפרטו לא נקבע כתקן והמכון משגיח על ייצורו בהתאם למפרט שאישר, רשאי המכון להתיר סימונו בסימן המעיד על השגחת המכון (להלן – סימן השגחה) ולקבוע תנאים לסימונו.
- (ב) המכון רשאי בכל עת לבטל, בהודעה מנומקת בכתב, היתר שניתן לפי סעיף קטן (א).
- (ג) לא ישתמש אדם ולא יסמן מצרך בסימן השגחה אלא על פי היתר שניתן כאמור בסעיף קטן (א) ובהתאם לתנאי ההיתר.
- (ד) היתר לפי סעיף זה לא יבוטל בשל כך בלבד שמצרך שהזמין צבא-הגנה לישראל לשימושו הבלעדי אינו מתאים למפרט שאושר ואי-התאמתו מתחייבת מתנאי ההזמנה, ובלבד שהמצרך יסומן בסימן שקבע שר הבטחון בתקנות.
- 12 ג. (א) המכון רשאי לקבל שכר בעד השירותים שהוא נותן.
- (ב) השכר ישולם בהתאם למחירון שיקבע הועד הפועל באישור שר התעשייה, המסחר והתיירות, ולענין השכר שישולם בעד היתר לסמן בתו תקן לפי סעיף 9(ב) – גם באישור ועדת הכלכלה של הכנסת.
- (ג) המחירון יימצא לעיון הציבור במשרדי המכון ובמשרד הממונה, והוא אינו טעון פרסום ברשומות.
- 13 (א) אסור לאדם –
- (1) להשתמש במלים תקן, סטנדרד ונורמה, או במלים קרובות לאלה, על כל נטיותיהן (להלן – מלים מוגנות), לתיאור מיפרט, או כללים טכניים, שלא נקבעו כתקן או כתקן רשמי;
- (2) להשתמש במלה מהמלים המוגנות כשם לעסקו, או לפעולות עסקו, ללא היתר מאת שר המסחר והתעשייה; הוראה זו לא תחול על אדם שהשתמש כאמור לפני תחילת תקפו של חוק זה;
- (3) לתאר מצרך, בכתב או בעל פה או בכל דרך אחרת שהיא, תיאור העלול לעורר את הרושם שניתן היתר לסמנו בתו תקן או בסימן השגחה, אלא אם נוכח שאמנם ניתן היתר כזה;

(4) לסמן מצרך באופן העלול לעורר את הרושם, כי המצרך מתאים לתקן או לתקן רשמי פרט לסימון כחוק בתו תקן;

(5) לתאר או לסמן מצרך באופן העלול לעורר את הרושם כי המכון משגיח על ייצורו, אם אין המכון משגיח על ייצורו.

(תיקון מס' 3)
תשל"ט-1979

(ב) בסעיף זה, "מצרך" לרבות האריזה, העטיפה, הסליל או כל דבר אחר, שבהם נמכר המצרך, וכן כל פתק המחובר להם או למצרך.

14. על אף האמור בפקודת סימני המסחר, 1938, לא יירשם, לאחר שנקבע תו תקן או סימן השגחה, כל סימן מסחרי הדומה לאותו תו תקן או סימן השגחה, או העלול לעורר את הרושם שניתן לבעליו היתר להשתמש באותו תו תקן או סימן השגחה; וכן לא יירשם, אחרי תחילת תקפו של חוק זה, סימן מסחרי הכולל מלה מהמלים המוגנות אלא בהיתר מאת שר המסחר והתעשייה.

הגבלה ברישום
סימני מסחר
(תיקון מס' 1)
תשי"ח-1957
(תיקון מס' 3)
תשל"ט-1979

15. מצרכים מתוצרת חוץ המתאימים לתקנים של ארץ מוצאם, ומצרכים מתוצרת הארץ המיועדים ליצוא והמתאימים לתקנים של הארץ שאליהם הם מיועדים, מותר לציין את התאמתם כאמור בסימן מיוחד על המצרך, בתנאי שיצויין על המצרך גם שמו, או סימנו המסחרי הרשום של היצרן.

דיון מצרך מתוצרת חוץ
או המיועד ליצוא

16. (א) שר המסחר והתעשייה² רשאי, בצו שפורסם ברשומות, לפטור ממילוי אחרי דרישות תקן רשמי –

פטור

(1) בדרך כלל ולתקופה מוגבלת; או

(2) לצרכי ביצוע עבודה מסוימת על ידי מוסד ציבורי או למען מוסד ציבורי, לפי בקשתו.

(ב) שר המסחר והתעשייה רשאי, בצו שפורסם ברשומות, להתיר את ייצורו לשם יצוא ואת יצואו של מצרך שאינו מתאים לדרישות תקן רשמי.

17. (א) (בוטל).

עונשים
(תיקון מס' 7)
תשס"ה-2005

(א1) העובר על תקנה לפי חוק זה, דינו – מאסר ששה חדשים או קנס 25,000 לירות.

(ב) (בוטל).

(ג) (בוטל).

(תיקון מס' 3)
תשל"ט-1979
(תיקון מס' 7)
תשס"ה-2005
(תיקון מס' 7)
תשס"ה-2005

17א. (א) העושה אחד מאלה, דינו – מאסר שנה או קנס כאמור בסעיף 61(א)(4) בחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן – חוק העונשין) –

עבירות ועונשין
(תיקון מס' 7)
תשס"ה-2005

(1) מייצר, מוכר, מייבא, או מייצא מצרך שלא עומד בדרישות תקן רשמי, למעט דרישות בדבר סימון המצרך הקבועות בתקן רשמי, או מבצע עבודה שתהליכיה לא עומדים בדרישות תקן רשמי, בניגוד להוראת סעיף 9(א);

(2) מתחזק, מתקין או מפעיל מצרך שלא בהתאם להוראות או לדרישות שנקבעו לגביו בתקן הרשמי, למעט דרישות בדבר סימון המצרך הקבועות בתקן רשמי, בניגוד להוראת סעיף 9(א1);

(3) מפריע לממונה או לאדם שהוסמך על ידו להשתמש בסמכויותיו לפי הוראות סעיף 10(ב)(1), (3) או (5), או לא ממלא אחר הוראה או דרישה של הממונה או של אדם שהוסמך על ידו, בניגוד להוראות סעיף 10(ב)(2) או (ג);

(4) מסמן חומר או כל מוצר בתו תקן בניגוד להוראות סעיף 11(ג);

(5) לא ממלא אחר הוראה מהוראות צו מינהלי בניגוד לסעיף 17ג.

(ב) העושה אחד מאלה, דינו – מאסר שישה חודשים או קנס כאמור בסעיף 61(א)(3) לחוק העונשין –

(1) מייצר, מוכר, מייבא או מייצא מצרך שלא עומד בדרישות הקבועות בתקן

² שר המסחר והתעשייה העביר את סמכויותיו לממונה על התקנים בי"פ תשי"ג מיום 5.3.1953 עמ' 719.

- הרשמי לגבי סימון בלבד, בניגוד להוראות סעיף 9(א);
- (2) מתחזק, מתקין או מפעיל מצרך שלא בהתאם לדרישות בדבר סימון המצרך שנקבעו לגביו בתקן הרשמי, בניגוד להוראות סעיף 9(א1);
- (3) מייצר או מוכר מצרך שעומד בדרישות תקן רשמי לפי הוראות סעיף 9(א) והחייב בסימון בתו תקן, כשהוא אינו מסומן בתו תקן, בניגוד להוראות צו לפי סעיף 9(ב);
- (4) משתמש באחת או יותר מהמילים המוגנות, בניגוד להוראות סעיף 13(א)(1) או 13(2);
- (5) מתאר או מסמך מצרך בניגוד להוראות סעיף 13(א)(3), (4) או (5).
- (ג) (1) היתה העבירה כאמור בסעיפים קטנים (א) או (ב) עבירה נמשכת, רשאי בית המשפט להטיל קנס נוסף בשיעור של חמישה אחוזים מסכום הקנס הקבוע לאותה עבירה, לכל יום שבו נמשכת העבירה מעבר לתקופת הזמן שנקבעה בהתראה בכתב שנמסרה על ידי הממונה או מי שהוסמך על ידו, על ביצוע אותה העבירה.
- (2) על מסירת התראה לפי סעיף קטן זה יחולו הוראות סעיף 237 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982, בדבר המצאת מסמכים, בשינויים המחויבים.
- (ד) נעברה עבירה לפי סעיף זה בידי תאגיד, דינו – כפל הקנס הקבוע לעבירה.
- (ה) בית המשפט שהרשיע אדם בעבירה לפי חוק זה רשאי, נוסף על כל עונש שהוא מוסמך להטיל, לצוות על חילוטו של מצרך שנעברה בו העבירה או על התיקון או ההשמדה של המצרך; ציווה בית המשפט כאמור, יחולו הוראות סעיפים 40 עד 42 לפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש) [נוסח חדש], התשכ"ט-1969, בשינויים המחויבים, אלא אם כן הורה בית המשפט אחרת.
- 17 ב. (א) נושא משרה בתאגיד חייב לפקח ולעשות כל שניתן למניעת עבירות לפי סעיף 17א על ידי התאגיד או על ידי עובד מעובדיו; המפר את חובתו האמורה, דינו – הקנס האמור בסעיף 61(א)(3) בחוק העונשין; לענין סעיף זה "נושא משרה" – מנהל פעיל בתאגיד, שותף, למעט שותף מוגבל, או פקיד האחראי מטעם התאגיד על התחום שבו בוצעה העבירה, ולענין העבירות לפי פסקאות (1), (2) ו-(5) של סעיף 17א(א), גם דירקטור.
- (ב) נעברה עבירה לפי סעיף 17א על ידי תאגיד או על ידי עובד מעובדיו, חזקה היא כי נושא משרה בתאגיד הפר את חובתו לפי סעיף קטן (א), אלא אם כן הוכיח כי עשה כל שניתן כדי למלא את חובתו.
- 17 ג. (א) נוכח הממונה כי עקב הפרה של הוראה מהוראות סעיף 9(א) או (א1) נגרמה פגיעה בבריאות הציבור, בבטיחותו או באיכות הסביבה, או קיימת הסתברות גבוהה שתיגרם פגיעה כאמור, וטרם הוגש כתב אישום, רשאי הוא לצוות על מי שגרם לפגיעה או על מי שעומד לעשות כן, להפסיק את המעשה הגורם לפגיעה או להימנע מעשיית המעשה, הכל באופן שנקבע צבו (בסעיף זה – צו מינהלי).
- (ב) תוקפו של צו מינהלי כאמור בסעיף קטן (א) יהיה לתקופה שיוורה הממונה, ושלא תעלה על שישים ימים מיום שניתן; בתום התקופה של שישים הימים רשאי הממונה להאריך את תוקפו של הצו המינהלי לתקופה נוספת של שלושים ימים, באישור בית המשפט המוסמך לדון בעבירה על פי חוק זה; הוראות סעיף קטן זה לא יגרעו מסמכותו של בית המשפט לפי סעיף 17ד.
- (ג) הרואה את עצמו נפגע על ידי צו שניתן לפי סעיפים קטנים (א) ו-(ב) רשאי לבקש את ביטולו בבית המשפט המוסמך לדון בעבירה על פי חוק זה.
- (ד) בקשה לפי סעיף קטן (ג) תידון במעמד שני הצדדים.
- (ה) הוראות סעיף זה באות להוסיף על סמכויות הממונה לפי הוראות סעיף 10.
- 17 ד. (א) הוגש כתב אישום בשל עבירה לפי חוק זה, רשאי בית המשפט שאליו הוגש כתב האישום, לצוות על הנאשם בצו עשה, צו אל תעשה או בכל סעד אחר שיחליט, ככל שיראה לנכון בנסיבות הענין, למנוע, להפסיק או לצמצם את הפגיעה בבריאות הציבור, בבטיחותו או באיכות הסביבה (בסעיף זה – צו זמני).

אחריות נושא משרה בתאגיד (תיקון מס' 7) תשס"ה-2005

צו מינהלי (תיקון מס' 7) תשס"ה-2005

צו זמני (תיקון מס' 7) תשס"ה-2005

(ב) תוקפו של צו זמני יהיה לתקופה שיורה בית המשפט ויכול שיהיה עד לגמר ההליכים בבית המשפט.

(ג) לא ייתן בית המשפט צו זמני אלא לאחר שנתן לנאשם הזדמנות להשמיע את טענותיו; הדיון יתקיים במעמד שני הצדדים.

(ד) הרואה את עצמו נפגע מצו זמני רשאי לערור על החלטת בית המשפט; בית המשפט שלערעור ידון בערר בשופט אחר ורשאי הוא לקיים, לשנות או לבטל החלטה שעליה עוררים, או לתת החלטה אחרת במקומה.

17ה. (א) היה לממונה יסוד סביר להניח כי אדם עבר עבירה לפי הוראות חוק זה (בסעיף זה ובסעיף 17 – העבירה), למעט עבירה מינהלית, כמשמעותה בחוק העבירות המינהליות, התשמ"ו-1985, שהוטל בשלה קנס מינהלי לפי החוק האמור, רשאי הוא, באישור מי שהיועץ המשפטי לממשלה הסמיך לכך ובהסכמת האדם, לקבל ממנו התחייבות בכתב לעשות אחד או יותר מאלה (בסעיף זה ובסעיף 17 – כתב התחייבות):

(1) להימנע ממעשה או ממחדל המפורט בכתב ההתחייבות, אשר לדעת הממונה מהווה עבירה לפי חוק זה;

(2) להחזיר, בתקופה שיורה הממונה, כסף או נכס, שקיבל אגב ביצוע העבירה;

(3) לפרסם מודעות ברבים בענין העבירה ובענין כתב ההתחייבות, כפי שיורה הממונה, ובתקופה שיורה.

(ב) לכתב ההתחייבות תצורף ערובה בסכום שיקבע הממונה לפי הענין, ושלא יעלה על גובה הקנס הקבוע לעבירה לגבי אותו אדם, ולתקופה שיקבע ושלא תעלה על שנתיים; ערובה יכול שתינתן בערבים או בלי ערבים; בסעיף זה ובסעיף 17, "ערובה" – עירבון כספי או ערבות עצמית.

17ו. (א) מסר אדם התחייבות לפי הוראות סעיף 17(א)(1), לא יועמד לדין בשל העבירה ששימשה עילה למתן ההתחייבות ושנעשתה עד למתן ההתחייבות.

(ב) הורשע אדם בעבירה שהתחייב להימנע ממנה לפי סעיף 17(א)(1), רשאי בית המשפט בגזר הדין, בנוסף על כל עונש שהוא מוסמך להטיל, לצוות על השארת הערובה בתוקפה, על חידושה או על חילוטה, כולה או מקצתה, או לצוות על מתן ערובה חדשה.

(ג) הפר אדם את התחייבותו האמורה בסעיף 17(א)(2) או (3), רשאי הממונה לחלט את הערובה, כולה או מקצתה, לטובת אוצר המדינה.

(ד) השר יקבע כללים בדבר אופן הפעלת סמכותו של הממונה לפי סעיף קטן (ג).

18. האמור בחוק זה אינו בא לגרוע מכל חוק אחר.

19. לגבי הוראות חוק זה דין המדינה ומוסדותיה כדין כל אדם אחר.

20. לענין תשלום מסים ותשלומי חובה אחרים המגיעים למדינה או לרשות מקומית, דין המכון כדין המדינה.

21. דין עובדי המכון כדין עובדי המדינה לענין חיקוקים אלה:

(1) פקודת הראיות [נוסח חדש], תשל"א-1971;

(2) פקודת הנזיקין [נוסח חדש].

22. הוראות סעיף 9 לא יחולו על כל ציוד צבאי המיועד לצבא-הגנה לישראל, אם שר הבטחון שיחרר אותו, בתעודה בחתימת ידו, מהוראות הסעיף האמור, והודיע על כך בכתב לשר המסחר והתעשייה.

23. שר המסחר והתעשייה רשאי, בכתב העברה שהודעה עליו פורסמה ברשומות, להעביר לממונה סמכויותיו לפי חוק זה, כולן או מקצתן, פרט לסמכות להתקין תקנות, לאשר את תקנון המכון והסמכות למנות את הממונה.

24. (א) בסעיף זה –

"החברה הקיימת" פירושו – החברה המוגבלת בערבות הרשומה בשם "מכון התקנים

התחייבות
(תיקון מס' 7)
תשס"ה-2005

תוצאות הפרת
ההתחייבות
(תיקון מס' 7)
תשס"ה-2005

הוראות חוק אחר

דין המדינה

דין המכון כדין
המדינה
(תיקון מס' 3)
תשל"ט-1979

דין עובדי המכון
(תיקון מס' 3)
תשל"ט-1979

מצרכים המיועדים
לצבא
(תיקון מס' 3)
תשל"ט-1979

העברת סמכויות
(תיקון מס' 3)
תשל"ט-1979

הוראות מעבר

הישראלי";

"זכויות של חברה" פירושו – כל הנכסים שבבעלותה או שבהחזקתה, מקרקעים ומטלטלים, כל זכות ראויה או מוחזקת, וכל טובת הנאה שיש לה בכל נכס וכל החובות שחייבים לה וכל ההתחייבויות הקיימות כלפיה;

"התחייבויות של חברה" פירושו – החובות שהיא חייבת בהם וההתחייבויות שהיא קיבלה על עצמה כחוק;

"תקנות ההתאגדות" לרבות תזכיר ההתאגדות.

(ב) ביום תחילת תקפו של חוק זה יעברו למכון כל הזכויות וההתחייבויות של החברה הקיימת.

(ג) עד שייקבע התקנון –

(1) ישמשו תקנות ההתאגדות של החברה הקיימת תקנון כמשמעותו בחוק זה, בשינויים הנובעים מהוראות חוק זה ובשינויים המחוייבים לפי הענין;

(2) ישמשו המועצה הכללית והועד הפועל של החברה הקיימת כמועצה הכללית וכועד הפועל של המכון, אלא שיצורפו לוועד הפועל, מיום תחילת תקפו של חוק זה, שלושה חברים שנתמנו על ידי הממשלה.

(ד) כל מי שהיה חבר בחברה הקיימת ערב תחילת תקפו של חוק זה, יהיה לחבר המכון ודינו יהיה לכל דבר כאילו נהיה לחבר במכון בהתאם לתקנון.

(ה) מיפרטים וכללים טכניים של תהליכי עבודה, אשר לפני תחילת תקפו של חוק זה פורסמו, על ידי החברה הקיימת, בשם תקנים ישראליים ואשר היו קיימים כתקנים ישראליים ערב תחילת תקפו של חוק זה, יראו אותם כאילו נקבעו כתקנים כאמור בסעיפים 6 ו-7.

25. שר המסחר והתעשייה ממונה על ביצוע חוק זה והוא רשאי להתקין תקנות בכל ענין הנוגע לביצועו, לרבות תקנות הקובעות אגרות לצורך חוק זה.

ביצוע ותקנות

לוי אשכול
שר האוצר
מ"מ ראש הממשלה

פרץ ברנשטיין
שר המסחר והתעשייה

יצחק בן-צבי
נשיא המדינה